

KOT

KUNST OMKRING TROLDEN

NR.2, 17. ÅRGANG, FEBRUAR 2009

Læs om: Masker i vinterferieværkstederne, koncert med *Duo Feroce*, vækst i samlingen af Pippi-mors værker, foredrag ved journalist Vagn Simonsen, museets gæster, udflugt til det nye kunstmuseum på øen Föhr samt om Hansen Jacobsens hjem og atelier i Paris.

Fernisering lørdag den 14. marts på den store udstilling "Keramik i lange baner", og fokus på stentøj fra Den kgl. Porcelainsfabrik med foredrag 25. marts ved den indsigtfulde kender, Leif Lautrup-Larsen.

K.O.T. Kunst omkring Trolden
udgives i samarbejde mellem Muse-
ums- og Kunstforeningen for Vejen
og Omegn og Vejen Kunstmuseum.
Bladet udkommer fire gange årligt

Redaktion:
Kirsten Abelsen (ansvarshavende)
Teresa Nielsen

Oplag: 900 stk.
Trykning: Rødding Bogtrykkeri
Grafisk tilrettelæggelse:
Helle Jensen, mail@hellejensen.dk
Abonnement: Medlemmer af
kunstforeningen får bladet tilsendt.
Bladet ligger fremme på museet
og sendes til museets samarbejds-
partnere.

Museums- og Kunstforeningen
for Vejen og Omegn
Formand: Frode Bertelsen
Ludvig Schrødersvej 10D, Askov
6600 Vejen
tlf. 7536 2192
karenfrode@vejen-net.dk

Redaktør: Kirsten Abelsen
Øster Allé 4
6600 Vejen
tlf. 7536 4786, mob. 4142 6220
kirsten.abelsen@email.dk

INDHOLD

En flyvefærdig sommerfugl, 3

Værker af Pippi-tegneren, 5

Hvordan jeg lærte at elske kunsten, 7

Keramik i lange baner, 8

Duo Feroce, 10

Detektivarbejde, 11

Stentøj fra den kgl. Porcelainsfabrik, 17

Museets gæster, 20

Klassisk pt, 22

Forsiden: Her ses to af de omtrent 500 stykker keramik, der er kommet til samlingen fra boet efter Per Andersen. De er begge udført af Chr. Joachim (1870-1943). Den lille potpurrikrukke er knap 10 cm høj og dateret 1908, mens vaserne er fra 1910. De vil fra midten af marts kunne ses på udstillingen "Keramik i lange baner".

EN FLYVEFÆRDIG SOMMERFUGL

Med dette nummer af Kunst omkring Trolden byder vi velkommen til det første nummer, der fra ende til anden er grafisk tilrettelagt af Helle Jensen. Og sikke en sommerfugl, der er kommet ud af den forandringsproces, hun har ført bladet igennem! Der har allerede været gode tilbagemeldinger på det forrige nummer, der var det første i farver. Der var dog anker i forhold til læsbarheden. Der er derfor til dette nummer valgt en lettere skrifttype og en større skydning – afstand mellem linierne. Med den nye grafiske maske bliver der knap så meget plads til tekst, men i stedet en god margin til billeder og billedtekster. Vi modtager MEGET gerne læsernes tilbagemeldinger på de to mail-adresser nedenfor.

2009 ER MASKERNES ÅR

Særudstillingens 24 kalenderkasser - der kan ses frem til den 1. marts - har Morten Steen Hebsgaard fyldt med sine helt egne "afrikanske masker". Som man en sommerdag ligger og kigger op i skyerne og ser dyr og andre sære formationer, har kunstneren over en lang periode samlet "masker". Med sit kamera har han stillet ind på dem i fx de afrevne pletter på et gammelt tæppe, eller i bunden af en stikdåse. Med hans "maskebriller" på, er der eksotiske masker alle vegne – kom og gå på opdagelse. En enkelt Niels Hansen Jacobsen maske har også fået plads i hans babelstårn af 24 kasser. Meget apropos er Hansen Jacobsen netop aktuel med tre keramiske masker på Musée d'Orsay's store udstilling om masker i europæisk kunst fra Carpeaux til Picasso!

Som konsekvens af denne megen snak om masker, har billedhugger Sophus Ejler Jepsen besluttet, at Vejen Kunstmuseums VINTERFERIE-VÆRKSTEDER den 11.-13. februar kl. 13-16, skal handle om MASKER. Mere info følger på museets hjemmeside – værkstederne er åbne for ALLE.

Kirsten Abelsen, kirsten.abelsen@email.dk & Teresa Nielsen, teni@vejenkom.dk

UDFLUGT TIL NYT KUNSTMUSEUM PÅ ØEN FÖHR

Juli 2009 indvies det nye museum på Föhr. Det består af fem bygninger til en pris af 13,2 mio euro. Museets direktør er Thorsten Sadowsky, der tidligere var leder af Århus Kunstbygning. Formanden for Ny Carlsbergfondets direktion, Hans Edvard Nørregaard-Nielsen, har deltaget som konsulent for samlingen. Med baggrund i forretningsmanden, Frederik Poulsen jr.'s kunstsamling vil temaet være "Havet og Kysten" fra Holland i syd til Bergen i Nord. Af kendte navne kan nævnes: Anna og Michael Ancher, Max Beckmann, Johan C.C.Dahl, P.S. Krøyer, Max Libermann, Emil Nolde og Edvard Munch. Kunstforeningen vil gennemføre en heldagsudflugt til museet og øen Föhr den 5. september. Mere omtale følger i næste nummer af KOT.

karenfrode@vejen-net.dk

Har du nogensinde set "masken" i bunden af en stikdåse?

I et afrevet tæppe har Morten Steen Hebsgaard fået øje på en "maske" – en fordrejet mund og to pletter til øjne.

VÆRKER AF PIPPI-TEGNEREN, INGRID VANG NYMAN

– et virke med forgreninger til Vejen

AF TERESA NIELSEN, MUSEUMSLEDER

Hvad er det første man tænker på ved ordene Pippi Langstrømpe? Langt de fleste ser for deres indre blik den spraglet klædte pige med de røde fletninger. Det tidløse billede, der tryktes for første gang i 1945, er skabt af den danske kunstner Ingrid Vang Nyman (1916-1959).

Der er en god grund til at Pippi Langstrømpe er markant til stede i Børnehjørnet på Vejen Kunstmuseum. Hun var nemlig barnebarn af en af byens mægtigste mænd, margarinedirektøren, senere nationalbankdirektør Johannes Lauridsen. Sine barndoms somre og senere familiebesøg tilbragte hun i Vejen.

Hen over årsskiftet 2000-2001 vistest på Vejen Kunstmuseum den første udstilling nogen sinde med Ingrid Vang Nymans værker. Det kunne lade sig gøre takket være stærkt samspil med familien – især hendes søn, bladtegneren Peder (Pelle) Nyman, Politiken, og hendes søster, Kirsten Vang Lauridsen. Der blev vist malerier, modellerede portrætter, stofcollager, illustrationer og meget mere. Udstillingen kom siden til det kgl. Bibliotek i Stockholm og til Vimmerby.

Ved Peder Nymans død besluttede Kirsten Vang Lauridsen (20.8.1920-9.9.2008), at søsterens originalillustrationer til de svenske bøger skulle gå til det kgl. Bibliotek i Stockholm. En stor del af det øvrige skitsemateriale skænkede hun i efteråret 2004 til Vejen Kunstmuseum. Der er bl.a. studier til en Pippi-påklædningsdukke. Dertil er der masser af studier af asiatiske ansigter, som hun holdt meget af. Eskimoerne havde også en særlig plads i hendes hjerte – formodentlig fra de levende beretninger, som hendes onkel, Peter Freuchen, kunne komme med. Også Zoologisk have var noget ganske særligt for Ingrid Vang Nyman. Som videnskabsmand studerede hun bl.a. nogle afrikanske fugle, der samlede blå genstande til deres elskovsreder – dem har hun tegnet gang på gang.

I 2006 forærede Kirsten Vang Lauridsen museet tre illustrerede breve, som Ingrid Vang Nyman havde sendt hjem til familien i Danmark. Det ene er en ordløs fødselsdagshilsen til sønnen Pelle. Omhyggeligt har hun tegnet sig selv med telefonen i lejligheden i Stockholm, hvor det svenske flag er hejst. Telefonkablet kan man følge under jorden, under Øresund og ind i huset, hvor det danske flag er hejst, og fødselaren også står med telefonrøret i hånden!

Senest nu ved Kirsten Vang Lauridsens død i efteråret 2008 er en sidste, stor portion værker kommet til museet – malerier, portrætskulpturer og keramik. I montren i Børnehjørnet er nu udstillet et udvalg af Ingrid Vang Nymans keramiske arbejder. De er alle uden årstal, men familiens bud på en datering er slutningen af 1930'erne. På den øverste hyld står hendes skakbrikker med den onde blå slægt over for

Ingrid Vang Nymans selvportræt (modsatte side), der formodes at være fra begyndelsen af 1940'erne, modtog Vejen Kunstmuseum som gave fra hendes søn, Peder Nyman, kort efter udstillingen blev vist i Vejen.

Undervejs har Ingrid Vang Nyman afprøvet forskellige materialer, og synes at have været glad for leret. Det er bl.a. blevet til et muntert skakspil, hvor især hesten i sin form varslar til kommende Pippi-hest. Skakbrikkerne formodes at være fra 1930'erne.

Her ses et udvalg af Ingrid Vang Nymans keramik fra 1930'erne – det blev også til brugsformer som vaser - det er uvist, hvem der i dag ejer den lille flise.

de venlige, milde brun-beige spillere med helt utraditionelle tolkninger af fx løberen! Og hestene lader ane, at man her har at gøre med skaberen af Pippi's hest. På nederste hylde står fra en vase med dyrefrise, en skål med kampen mellem det gode og det onde. Et portræthoved, der må være fra 1940, forestiller sønnen Pelle, der er modelleret som spæd. Slutteligt er også udstillet en krukke, der er dekoreret med et par bison'er og beboede landskaber. Her og nu er der ikke plads til at vise de mange malerier, og arbejderne på papir tåler dårligt lyset, og må afvente bedre udstillingsmuligheder.

Slutteligt skal lyde en stor tak til Kirsten Vang Lauridsens fætre, der sørgede for at bringe den sidste portion Ingrid Vang Nyman værker til Vejen Kunstmuseum samtidig med at de var i byen for på Vejen Kirkegård at nedsætte Kirsten Vang Lauridsens urne. Den er sat i familiegravstedet, hvor også hendes søster, Ydder, og Pelle ligger begravet ... en kort travetur fra Ingrid Vang Nymans endelige hvilested, der er en del af Lauridsen-slægtens gravsted. ■

I forbindelse med den seneste donation fra Kirsten Vang Lauridsen har Vejen Kunstmuseum bl.a. modtaget Ingrid Vang Nymans portræt af sin søn Peder. Han siges at være malet i haven på Grønvang i Vejen. Maleriet hænger fremme i museets kiosk.

HVORDAN JEG LÆRTE AT ELSKE KUNSTEN

– foredrag med Vagn Simonsen onsdag den 25. februar kl. 19.30

TV-journalist Vagn Simonsen er en af vores kommende foredragsholdere. Han vil tale om, "Hvordan jeg lærte at elske kunsten" og vise lysbilleder til. Da vi bad ham fortælle, hvad der gemmer sig bag titlen lød svaret:

Man kunne vel spørge, om jeg ikke lige vel kunne tale om, hvordan jeg lærte at elske fx mine forældre, klavermusik, fodbold, min kone, rødvin. Til dette og spørgsmålet om de nævnte mennesker og ting nødvendigvis er noget, man ligefrem skal lære at elske, vil jeg svare: "Både ja og nej". Det svar ville jeg kunne uddybe, men jeg har da netop fra starten kunnet lide mine forældre og det øvrige nævnte. Men med kunsten stod det ganske anderledes til. Udgangspunktet var, at den brød jeg mig absolut ikke om. I min dagbog skrev jeg ligeud: "Jeg hader kunst".

Det var i 12-årsalderen, hvor jeg også kunne hævde, at jeg var "pigehader", hvilket jeg nu slet ikke var. Jeg troede bare inderst inde, at jeg (som efter den tids skoleskik gik i ren drengeklasse) nok aldrig ville møde en kvinde, der gad kigge til min side. Så kunne det også være lige meget med de tøser. Men med malerkunsten var jeg overbevist om min modvilje. Det jeg især ikke brød mig om, var den kunst, man ikke kunne se, hvad forestillede.

Den aktuelle årsag var, at der på min skole netop var ophængt en stor mystisk udstilling med en masse billeder, der simpelthen var forfærdelige smørerier. "Klatmalerier" ville jeg og mange andre dengang kalde de underlige kulørte produkter, som ethvert barn jo kunne lave. Ja, det mente jeg af hele mit hjerte, men i årene derefter begyndte min vrede og forargelse at aftage. Skulle jeg angive et mål for i hvilken grad, den aftog, kunne jeg nævne, at jeg på et senere tidspunkt gik på universitetet og bl.a. studerede kunsthistorie og endda skrev en positiv bachelor-opgave om netop den nævnte kunstgenre. Jeg er i øvrigt også medlem af bestyrelsen for TV 2's kunstforening, hvor jeg er med til at udvælge og indkøbe kunst. Billeder som de tidligere nævnte køber vi ikke. Det har vi og de fleste danskere ikke penge til. Det er i dag en sag for millionærer.

Men hvorfor kunne jeg ikke lide billedkunst dengang, og hvilke årsager – og tilfældigheder! - fik mig til at ændre syn og indstilling? Det har jeg gjort mig nogle tanker om, og undervejs i livet har jeg mødt andre mennesker, som har indviet mig i, at de har gennemgået en lignende udvikling – eller et lignende moralsk forfald! Da der ligger ikke bare noget overraskende, men måske også noget almenmenneskeligt i det forløb, tillader jeg mig at bruge mit eksempel som foredragstema. Vagn Simonsen slutter sin beretning med følgende forhåbning: Når jeg har holdt foredraget, ville det for min nysgerrigheds skyld være interessant at høre et par kommentarer og synspunkter fra de tilstedeværende. Måske har de begrundede indvendinger mod min historie. ■

"Hvordan jeg lærte at elske kunsten". Journalist Vagn Simonsen fortæller om sin egen udvikling fra kunsthader til det modsatte.

KERAMIK I LANGE BANER

– en mønstring af Vejen Kunstmuseums keramiksamling

AF TERESA NIELSEN, MUSEUMSLEDER

"Keramik i lange baner" åbnes lørdag den 14. marts af formanden for Kunstrådet, Mads Øvlisen, der livet igennem har fordybet sig i og samlet på keramik – også den nyeste eksperimenterende kunstnerkeramik. Fra hans private samling lånte Vejen Kunstmuseum i december 2003 John Körnens keramiske kirke til fremvisning i årets julekalenderudstilling.

I maj 2008 fik museet med få dages mellemrum mulighed for at erhverve to versioner af slagtermester Chr. Thyrning-Johansens gruppe "Tyr og Slange" fra 1936.

På forårets særudstilling gøres der status over den del af keramiksamlingen, der over de seneste 14 år er vokset frem som perspektiv på et af samlingens hovedfokus, keramikken udført af museets hovedperson, Niels Hansen Jacobsen (1861-1941). Der er primært indsamlet stentøj og kunstnerkeramik med hovedvægten på den danske udviking fra hans tid til i dag.

Som beskrevet i maj nummeret af KOT 2008, er der sidste år sket en markant udvikling med den store testamentariske donation fra Per Andersen, der drev Kiwi Antik i Ndr. Frihavsgade. Fra hans bo er der udvalgt omkring 500 værker, der er med til at etablere et bredere billede af dansk keramik historie fra tiden omkring 1900 til i dag.

Den franske keramik

Væksten i samlingen foregår på ofte helt uforudsigelige fronter – hvem ville fx have gættet, at museet ville få mulighed for at foretage udvælgelsen i Per Andersens bo? Og samlingen er i evig udvikling som der gennem forskningsarbejdet knyttes kontakter, opnås forbindelse over internettet, dukker værker op på auktion eller i mødet med museets gæster.

Længe har det været et ønske, gradvist at udvide repræsentationen af udenlandsk, og særlig fransk keramik som perspektiv på det land, hvor Hansen Jacobsen startede sit arbejde med keramikken.

For nogle år siden erhvervedes på auktion i Museumsbygningen en flot stor keramikskål udført af Pierre Clement Massier i Golfe-Juan på den franske Riviéra, og fra en københavnsk handlende købte museet en fin tvehanket vase fra Charles Grebers keramikfabrik i Beauvais, nord for Paris (nedenfor). Via internettet lokaliseredes i forsommeren 2008 en Greber vase med fire små 'ører' hos en handlende på Fyn (side 8, nr. 2 fra venstre). Museets erhvervelse fik en samler i Odense nys om. Da han kontaktede museet vedrørende et par lamper fra firmaet Tvermoes & Abrahamsen (belyst i forbindelse med Olga og Siegfried Wagner udstillingen i 2005), nævnte han i forbifarten, at han da også havde en del fransk keramik. Aftalen blev, at han tog stykkerne med under et besøg i Vejen – og se, hvad der kom op af kasserne: En lille hær af Gréber vaser i alle størrelser og former, en stor vase af G. Meténier, en vase fra Pierrefonds værkstedet og Denbac keramik. For overkommelige midler fik museet lov til at erhverve en stribe værker, der nu danner en fin lille samling i samlingen. Særligt skal fremhæves et lille blækhus fra Charles Grébers værksted (nedenfor til højre). Det består af tre dele, og er udformet som en frø kapsel – bunden, en indsats til blæk og låget, der udgør toppen af kapslen.

Ved registreringen af Denbac værkerne og opstilling til fotografering faldt et uafklaret punkt på plads. Fra Per Andersens bo havde jeg udtaget en fin trehanket stentøjskrukke, som skilte sig ud som et form- og særlig glasurmæssigt flot stykke, men signaturen var fyldt med glasur og knap læselig. Men med de nyerhvervede Denbac stykker i hånden blev det pludselig klart, hvordan fabriksstemplet i bunden skulle læses, og samlingen var blevet endnu et Denbac stykke rigere! ■

Thyrring-Johansen (1888-1950) var levende optaget af Hansen Jacobsens keramik, og nåede med teknisk assistance fra Nathalie Krebs, Saxbo, op over at være hobbykeramikker.

DUO FEROCÉ

– koncert torsdag den 19. marts kl. 19.30

Duo Feroce – består som navnet siger af to lidenskabelige musikere. Julia Tabakova, pianist og Pia Orloff, klarinet.

Julia Tabakova, pianist.

Julia Tabakova begyndte at spille klaver som 6-årig. Dette førte til optagelse på Det nationale musikkonservatorium i Kiev hos professor Eleonora Tkach. I 2004 tog hun diplomeksamen i Kiev og et år senere fortsatte hun sine studier på Det Jyske Musikkonservatorium hos professor Anne Øland. I 2006 aflagde hun kandidateksamen med topkarakter 13 og har siden fortsat i solistklassen samme sted.

Julia har været meget aktiv som udøvende musiker i hele sin studietid. Hun har vundet flere store priser, bl.a. Grand-prix i den internationale konkurrence "Art and education in the 21st Century" i 1999 (Grækenland) og 2000 (Ukraine), førsteprisen i solo- og kammermusik-kategorien ved konkurrence i Danmark i 2001, førsteprisen i solokategorien i den internationale konkurrence 21st Century Art i 2002 (Italien) og førsteprisen i solokategorien i det internationale forum "Musical Performance and Pedagogy" i 2003. I 2007 har hun deltaget i 8. Nordiske pianistkonkurrence, hvor hun har fået 3. pris samt Publikums pris. Desuden har Julia spillet mange koncerter i bl.a. Ukraine, Bulgarien, Østrig, Tjekkiet, Grækenland, Sverige og Danmark. Hun har fået legater fra bl.a. Carl Nielsen og Anne Marie Carl-Nielsens Legat samt legatportion fra Idella-fonden.

Pia Orloff, klarinet.

Pia Orloff begyndte at spille klarinet som 9-årig på Kolding Musikskole. Her blev hun optaget på musikalsk grundkursus (MGK) i 1999 og i 2000 blev hun optaget på Det fynske Musikkonservatorium hos docent Jens Schou. To år senere blev hun optaget på konservatoriets specielle musikerperformer diplomlinje hos Kenneth Larsen og blev uddannet herfra i 2007. Pia blev i 2005 udtaget som eneste danske deltager i den internationale konkurrence Musical Interpretation i Rom.

Pia er ofte at finde som assistent i de danske landsdelsorkestre. I 2005 skrev hun assistentkontrakt med Den kongelige danske livgardes Musikkorps. Pia har spillet koncerter i bl.a. Danmark, Sverige, Japan, Tyskland, Frankrig og Italien.

Julia og Pia var begge at finde i en nyopsætning af Peter og Ulven i Vejle efteråret 2007 med 10 musikere, en fortæller og en breakdancer. Sammen har de dannet duo Feroce. Duo'en vil spille værker af Brahms, Beethoven og Mozart. ■

DETEKTIVARBEJDE

– fotos fra Hansen Jacobsens atelier i Paris

AF TERESA NIELSEN, MUSEUMSLEDER

I oktober 2008 åbnede på Orsay museet i Paris en stort anlagt udstilling med masker i europæisk kunst fra Carpeaux til Picasso. Den vises efterfølgende på Mathildenhöhe, Darmstadt, og slutter til sommer i København på Ny Carlsberg Glyptotek.

På udstillingen vises blandt meget andet også tre markante keramiske masker, der er udført af Niels Hansen Jacobsen i 1890'ernes Paris. Når man møder hans værker i deres kontekst på Orsay museet, er de i deres rette element. Det er som om Hansen Jacobsen vender hjem – tilbage, hvor hans livslange leg med leret tog sin begyndelse omkring midten af 1890'erne.

Skulle man gæste udstillingen under dens præsentation i Paris, er det turen værd at tage RER'en til Port Royal og krydse den korte travetur igennem til Boulevard Arago nr. 65. Midt mellem stor HLM'er – de høje parisiske boligblokke – er her bevaret et stykke tæt-lav-boligbyggeri bag murværk, hegn og en solid gitterport. Venter man tålmodigt, og taler sin sag godt, er der nok en passerende beboer, der kan overtales til at lukke en ind i dette storby paradys med bæltter af grønne arealer mellem de to rækker atelierboliger i to etager. Byggeriet er fra 1880'erne og siges at være opført af materialer fra Verdensudstillingen i 1878.

Her flyttede Hansen Jacobsen ind i løbet af 1892, da han på sin dannelsesrejse gennem Europa havde besøgt de tyske samlinger, været i Italien for at se Michelangelo, og nu for alvor skulle møde den franske kunst. At det blev et 10 år langt ophold skyldes formodentlig blandt andet, at hans hustru, Anna Gabriele (1862-1902, født Rohde) talte og skrev fejlfrit fransk – en vigtig forudsætning for at etablere gode kontakter. Desværre er kun små fragmenter af kunstnerens korrespondance bevaret, men på anden vis viser det sig, at hans værker nåede frem til toneangivende steder såsom S. Bings galleri "L'art nouveau". I 1899 skrev kunstkenderen Julius Meier-Graefe en introducerende artikel til det tyske tidsskrift "Dekorative Kunst", og Hansen Jacobsens keramik blev solgt til en række tyske museer i bl.a. Hamborg, Frankfurt og Dresden.

Hvor korrespondancen mangler, er der til gengæld lykkeligt bevaret nogle gamle fotografier, der kan fortælle lidt om tiden i Paris. På det seneste er endnu et par stykker kommet til fra Finland, hvor de dukkede op i billedhuggeren Emil Wikströms arkiv. På det ene ses det unge kunstnerægtespar, Niels og Gabriele, på vandring i haveanlægget mellem de to rækker atelierer (1).

Væbnet med print af de gamle fotografier opsøgte jeg i oktober 2008 atter en gang 65, Boulevard Arago, og ville se, om det med dem i hånden skulle være muligt præcist at fastslå, hvilket atelier Hansen Jacobsen havde boet i. En vigtig indgang er fotografiet, hvor Niels Hansen

1) Gabriele og Niels Hansen Jacobsen i anlægget mellem kunstneraterierhjemmene på Boulevard Arago nr. 65 i Paris. Her bærer han allerede en af de karakteristiske sorte Borsalino'er, som han gik med resten af livet.

2) På trappen til deres hjem på Boulevard Arago nr. 65 sidder Gabriele og Niels Hansen Jacobsen. Det må være det nuværende atelier nr. 7 eller 9.

Jacobsen og hans viv sidder på trappen i indgangsdøren til deres hjem (2). Der er tydelige trapper, og dermed står det klart, at de må have boet i det nuværende atelier-hjem nr. 7 eller 9 – i boligrækken ud mod boulevarden, og tæt på indgangspassagen, hvor portneren boede. I nr. 9 var den unge beboer hjemme og lukkede op. Stor var hans forundring og glæde ved nu at få et indblik i, hvem der havde boet i hans stuer for 100 år siden! Dér i hans lille køkken/alrum ind mod gården kunne man se den dør, der ses midt for i atelieroptagelsen, hvor Hansen Jacobsen omkring 1900-1901 modellerer på "Den lille Havfrue", og Gabriele er i gang med en lille keramisk skål (3). Fotografiet er taget i det store rum ud mod Boulevarden, det egentlige atelier.

3) I atelieret er begge kunstnere i gang. Hun med en lille keramisk skål, han med skulpturen "Den lille Havfrue", der stod færdig i 1901.

Midt over døren hænger "Monstre du Mer", Hansen Jacobsens keramiske udkast til en fontæne­maske. Den udstillede han på Salon Nationale des Beaux Arts i Paris, og siden i København. I Vejen huggede han masken i sandsten, og den blev midtpunktet i et bænkeanlæg på banegårdspladsen i Vejen. Den keramiske maske hænger i dag over døren fra Vejen Kunstmuseums skulptursal og ind til billedhuggerens stuer.

På fotografiet hænger til højre og venstre for døren to eksemplarer af Efterårsmasken, som Hansen Jacobsen udførte i form. Et eksemplar er med på den førømtalte udstilling i Paris, og gør sig godt ved siden af de øvrige keramiske bidrag fra slutningen af 1890'erne. Vel er den i sit afsæt måske inspireret af de vilde asiatiske teatermasker, men med sin kantede, træskærerstil og en særlig nordisk ånd, ender den med et udtryk, der er helt Hansen Jacobsens eget.

På bordet bag skulpturen anes kruk­ker og to små udkast til det, der i 1903 kunne indvies på den bare bakkekam i Skibelund Krat, "Moders-

Springvandsmasken, som den tog sig ud i sandsten på Bane-gårdspladsen i Vejen. Bemærk slægtskabet til masken over atelierdøren på fotografiet på modsatte side.

målet”, en personificeret hyldest til vort talte sprog. I vinduesnichen – der altså vender ind mod køkkenet, og bringer lys fra den anden side af huset – ses bl.a. katteportrættet, der findes i tre variationer i samlingen på Vejen Kunstmuseum. Hansen Jacobsen og hans hustru fik ingen børn, men på flere fotos ses de netop med katte, som de holdt meget af. Barnløsheden kan måske være en medvirkende årsag til, at de knyttede sig til portnerens søn, Albert. Men på den anden side, kan han også bare have været sådan en vildbasse, at han ikke var til at overse. Hansen Jacobsen modellerede et portræt af ham, og også det udførte han i form i flere eksemplarer. Til et af dem havde køberen noteret kunstnerens historie om den gale dreng Albert, og under en rundvisning på museet kunne køberens søn genfortælle nogle af faderens ord: ”Tænk, en dag smed knægten en levende kat ind i kakkellovnen!”

4) Fotografiet er formodentlig fra sidst i 1890'erne. Gabriele sidder med en kat i skødet, mens Hansen Jacobsen er fordybet i studiet af et af sine keramiske arbejder.

Hvad mon der gemmer sig bag skærmen til højre, bag ved Gabriele? Det kan et andet fotografi svare på, ligesom det viser, hvad der hang ned langs døren bag hende (4): Der var endnu flere masker, men mere naturalistiske børneportrætter. Skærmen er sat der for at beskytte

5) Dette fotografi er dukket op blandt billedhugger Emil Wikströms papirer i Finland. Det er nok det tidligste af de fotos, vi har bevaret fra atelieret i Paris.

6) På et udateret foto af Hansen Jacobsens keramik ses et par af de værker, der optæder i interiøret på foto nr. 5.

deres hvilehjørne mod stænk og støv fra arbejdet ved kavaletterne. For yderligere at beskytte bøger m.m. er der lavet en lille teltkonstruktion, så et forhæng kunne tage af for det grove snavs. Oppe i den anden vinduesniche står til venstre Hansen Jacobsens statuette, "Havhexen", som han i 1893 støbte i massiv bly! Og midt for ses en keramisk statuetteudgave af hovedet til hans mægtige skulptur fra 1898-99, "Militarismen". På dette fotografi sidder Gabriele netop med en kat i skødet, mens Hansen Jacobsen fordybet kigger ned i en af sine keramiske krukker.

På et andet og formodentlig væsentlig tidligere fotografi (5), der dukkede op i Emil Wikströms papirer, ses de to unge kunstnere i pause-hjørnet – igen med en kat! Med sit lange hår, Beethoven-manken, sutskoene og kitlen ligner kunstneren meget godt sig selv fra Axel Hous malede portræt, der er dateret Paris 1892. På bordet og lampehylden ses en del keramik, og kigger vi efter på en samtidig optagelse af hans keramik (6), går både den enkle vase til højre på hylden, og den tudseagtige figur midt på bordet igen (tilhørere i dag Kunstindustrimuseet).

I kunstnereninden Anna E. Munchs gemmer lå en tuschtegning fra en østersmiddag (7). Den er dateret november 1900, adressen er netop "Boul. Arago 65", og manden med ryggen til er med 100% sik-

kerhed Niels Hansen Jacobsen. Bag selskabet ans pause-hjørnet med sit draperi, lampehylden ses til højre, og ved døren er der en spinkel antydning af omridset af en maske.

Slutteligt kan endnu et værk knyttes til opholdet på Boulevard Arago (8). Det er Henriette Hahn-Brinckmanns træsnitsstudie fra 1904 blot kaldet "Aftenstemning", men i virkeligheden et portræt af Hansen Jacobsen. Det fremgår af et brev, som hun i begyndelsen af 1900-tallet sendte til Kunstindustrimuseet, da en række af hendes tryk blev udstillet dér. Hun noterede, at forstudiet var gjort i Paris 1900 under besøg på Verdensudstillingen. Det blev dog først gennemarbejdet i 1904, og til den tid havde Hansen Jacobsen været så meget igennem med Gabrieles død og flytningen fra Paris til Danmark, at hun ikke længere syntes, at det kunne gøre krav på portrætlighed! Men modellen ligner meget godt den unge kunstner, som han sidder og kigger ned på sit stykke keramik. Går man rundt ved atelieret i Paris, er det også klart, at clematis'en fortsat har gode vækstvilkår på adressen – så mon ikke Henriette Hahn-Brinckman har portrætteret ham i vinduet i køkkenet, hvor man kan kigge ud til den frodige gård og clematis rankerne?

Lidt længere henne ad boulevarden og rundt om hjørnet kan man i hverdagens komme på besøg i væveværkstedet, Les Gobelins, hvor blandt meget andet også Bjørn Nørgaards imponerende tæpper til Christiansborg er blevet til. Derfra kan man tage metroen fra Les Gobelins og videre rundt til de mange museer og attraktioner i en by,

som man aldrig bliver færdig med, og som Hansen Jacobsen i 10-året 1892-1902 må have nydt at krydse rundt i – og som gav ham masser af impulser til både skulpturer og keramiske arbejder. ■

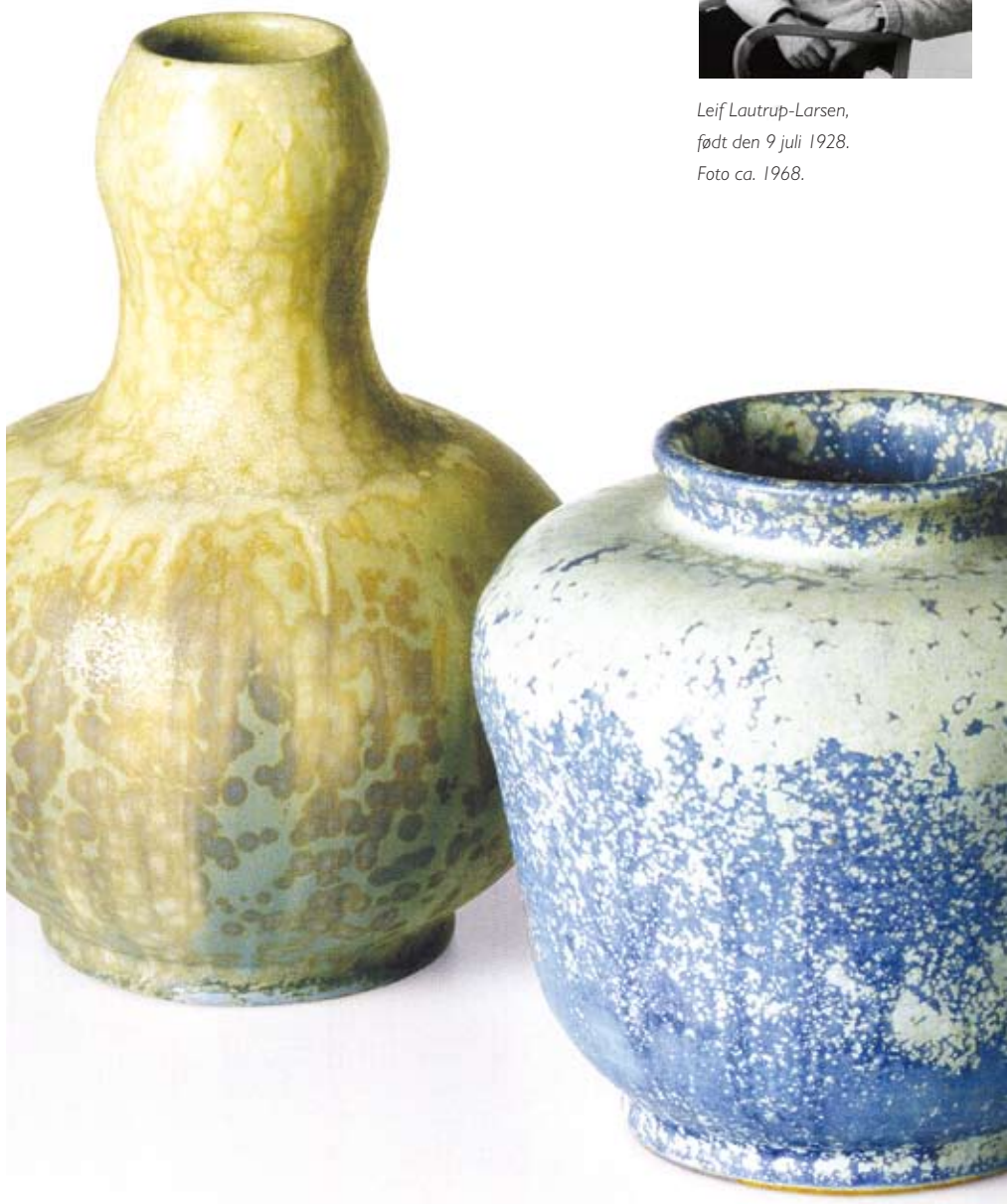
7) Anna E. Munchs pennetegning af et østersselskab hos Hansen Jacobsen i november 1900. Billedhuggeren sidder længst fremme med ryggen til.

8) Henriette Hahn Brinckmanns træsnit "Aftenstemning" fra 1904 blev skitseret i Paris 1900 som et portræt af Niels Hansen Jacobsen.

To vaser formgivet af Carl Halier. Vase (t.v.), h. 22 cm, grålig stentøjsmasse, gulgrøn Fugleæg glasur. Vase (t.h.), h. 16 cm, grålig stentøjsmasse, blålig Fugleæg glasur. Begge vaser er mærket med Haliers mærke fra hans private værksted og årstallet 1928. Unik, privat eje.

Leif Lautrup-Larsen,
født den 9 juli 1928.
Foto ca. 1968.

STENTØJ FRA DEN KONGELIGE PORCELAINSFABRIK

– foredrag af Leif Lautrup-Larsen
onsdag den 25. marts kl. 19.30

Interessen for stentøj, herunder også stentøj fra Den kongelige Porcelainsfabrik, er gennem de seneste år blevet større og større, bl.a. på grund af fabrikkens samarbejde med kunstnere som Patrick Nordström, Axel Salto, Jais Nielsen, Gertrud Vasegaard, Nils Thorsson og nyere kunstnere som Mogens Andersen, Henry Heerup, Grethe Meyer, Alev Siesbye o.a.

Foredragsholder, Leif Lautrup-Larsen, er uddannet civilingeniør og har gennem 44 år arbejdet på Den kongelige Porcelainsfabrik som bl.a. leder af udviklingsafdelingen, hvor han har varetaget samarbejdet med de forskellige kunstnere. Han blev senere teknisk direktør og medlem af direktionen.

Leif Lautrup-Larsen var i 1977 medstifter af Dansk Designråd, medlem af bestyrelsen i 1977-1991 og formand i perioden 1984-1990.

Leif Lautrup-Larsen har i sin pensionisttilværelse skrevet en bog om stentøjet fra Den kongelige Porcelainsfabrik, der er illustreret med mange smukke billeder af de forskellige kunstneres stentøjsværker. Bogen udkom sidste år lige før jul.

Om denne bog udtaler Kunstindustrimuseets direktør Bodil Busk Laursen: "Dette værk bygger på et langt livs indsigt i og førstehåndsviden om det danske stentøjs tekniske og kunstneriske forudsætninger i det 20. århundrede i den periode, der med rette betegnes som dansk stentøjs guldalder.

Leif Lautrup-Larsen har været i stand til at beskrive denne historie takket være sit nære samarbejde med mange af de betydelige kunstnere, som den gang arbejdede på Den kongelige Porcelainsfabrik, samt sin indgående viden om det kemiske grundlag for stentøjsglasurerne og for brændingsteknikkerne mv.

Med bogen har Leif Lautrup-Larsen skænket eftertiden en enestående dokumentation af et vigtigt kapitel i den danske kunstin-

Gurgette (vandflaske) m. prop, h. 25 cm og tedåse, h. 10 cm. Privat eje. De to modeller er fra KPFs første tid og blev dengang oftest fremstillet med bla. underglasurdekoration. De viste genstande blev fremstillet som et led i undervisningen på Skolen i Haven, og formålet var, at maleren skulle sætte sig ind i tidligere tiders male-og dekorativmåde og derefter skabe sin egen dekoration.

Da Nils Thorsson blev pensioneret i 1974, overlod han på samme måde i en tale "stafetten" fra Arnold Krog til mig, idet han udtalte, at da han selv havde uddannet mig til at bedømme glasurers og farvers kvalitet også ved de underglasurdekorerede ting, og da jeg også opfyldte de to øvrige krav, kunne han trygt overlade opgaven til mig. Som Arnold Krog havde jeg heller ikke før min ansættelse været vidende om keramiske værdier, men Thorsson og kredsen omkring ham mente, efter at jeg havde udstået et par års prøvetid og samarbejde, at det nok var umagen værd at lære mig, hvordan man på KPF vurderede de keramiske værdier i glasur, farver og masser, og hvordan disse ting skulle være for at have den rette kvalitet.

Krukkerne nedenfor med pigge i spirende stil er formgivet af Axel Salto. h. 43 cm, grålig stentøjsmasse, Blåmusling glasur. Fremstillet ca. 1956, unik, tilhører Kunstindustrimuseet.

Christian Joachim. Syv krukker med forskellige glasurer, der viser spændvidden i Joachim og Engelhardt's eksperimenter. Krukkerne har ikke mange tekniske fejl, og det viser, at man nu var ved at beherske teknikken. De er fremstillet i årene 1906-07, og de fleste er signeret med Joachims navn, undertiden også med årstal for fremstillingen. Krukkerne 1,2,6, og 7 fra venstre ejes af Kunstindustrimuseet, mens 3,4, og 5 ejes af Royal Copenhagen. Unikke.

dustrielle historie, der vil blive stående som en milepæl og blive brugt af alle, der arbejder med keramisk virksomhed, eller som interesserer sig for kunstnerisk keramik”.

Foredraget vil indledningsvis handle om de personer og de keramiske kvaliteter, der skabte miljøet og dannede den grobund, der omkring århundredeskiftet med ét slag gjorde porcelænet fra Den kongelige Porcelainsfabrik verdensberømt. Disse kvalitetsbegreber er nemlig de samme, som senere var karakteristiske for en stor del af fabrikkens stentøjsglasurer, og som gjorde disse glasurer så særegne og tiltalende.

Derefter vil foredraget omhandle de eksperimenter med stentøj, som begyndte i 1903, men som egentlig var startet allerede i 1989, hvor fabrikkens daværende tekniske leder fremstillede en kobberrød glasur og grønne jernglasurer.

Dernæst vil der blive omtalt mange af de kunstnere, der arbejdede med stentøj på Den kongelige Porcelainsfabrik, og vist eksempler på deres værker.

Endelig vil de mest kendte stentøjsglasurer og deres ophavsmænd blive omtalt. ■

Vase formgivet af Nils Thorsson, h. 26 cm, speciel hvid stentøjsmasse, Jernrød glasur. Fremstillet ca. 1970, unik, privat eje.

MUSEETS GÆSTER. HVEM ER DE, OG HVAD SYNES DE?

– publikumsundersøgelse på Vejen Kunstmuseum

Gennemarbejdet af Hanne Pedersen og sammenfattet i fællesskab

AF HANNE PEDERSEN OG TERESA NIELSEN

I juli-august 2007 deltog ca. 200 gæster i en spørgeskemaundersøgelse. Besvarelserne er kønsmæssigt fordelt: 34,5 % mænd, 65,5 % kvinder. Museet har de seneste år konsekvent registreret alle gæster efter køn og postkode. Statistisk set fordeler gæsterne sig kønsmæssigt nogenlunde ligeligt – dog med lidt flere kvinder end mænd (2007: mænd 40 % kvinder 60 %). Der er en ganske enkel forklaring på de forholdsvis få mandlige besvarelser: Det viser sig, at kvinder er mere tilbøjelige end mænd til at bruge tid på at udfylde spørgeskemaer.

100 % svarer, at museet lever op til deres forventning. Og de vil alle anbefale et besøg til andre. Det er i disse meget veltilfredse gæster, at museet har sine gode ambassadører.

Museets gæster

56 % havde været på museet tidligere, 44 % var førstegangsbesøgende. Museets gæster kommer altså meget gerne igen – hvilket også fremgår af udsagn i gæstebogen. Desuden tiltrækker museet løbende nye besøgende. I gæstebogen står der ofte: Endelig nåede vi til Vejen Kunstmuseum, som længe har stået på vores liste over besøgsmaal.

Statistik set for 2007 er hele 83 % af gæsterne fra det nærmeste opland (6000-6999). De to næststørste grupper, der hver tegner sig for 4 %, er Århus- og Københavnsområdet. En del af gæsterne kører altså langt for besøget. Men her er også klart potentiale for et større besøg. Det store spørgsmålet er, hvordan museet bliver synligt i disse områder, hvor der er så mange andre kulturudbud? En afgørende faktor, der bør prøves, er annoncekroner, som museets budget p.t. ikke rummer.

Trods den geografiske nærhed tegner Fyn (5000-5999) sig for kun 2 % af gæsterne, mens Midtjylland (7000-8999) udgør 6 %. Spørger man hos kolleger, siges det, at fynboerne generelt er svære at få fat på.

Besøget

71 % af gæsterne var taget på udflugt med museet som mål. Kun 28 % var kørt efter den da aktuelle særudstilling med værker af Karl Hansen Reistrup (desværre kun med presseomtale i lokalområdet). Men hele 65,5 % svarede, at udstillingen levede op til deres forventninger. Det har Hanne Pedersen tolket som et udtryk for, at disse besøgende får en ekstra oplevelse, som de efterfølgende er godt tilfreds med.

Årsagen til besøget er for mange en familieudflugt. Ofte kombinerer lokale borgere familieselskab med en travetur til museet, som de viser frem for familie, venner og bekendte. Den næsthypigste årsag er opfølgning på tidligere besøg. Det betyder (hvad gæstebogen også afslører), at de har haft en god oplevelse og vender tilbage efter mere. Næsten dobbelt så mange kommer på anbefaling som de, der kom

Et par elever arbejder med små modelleringsopgaver i udstillingen "Bagværk med glasur", årets julekalenderudstilling hen over årsskiftet 2003-2004.

Elever fra Bække Skole hører om Jens Lunds "Herrens Herlighed" under temaet Lys og Mørke, marts 2006.

tilfældigt forbi. En stor gruppe kommer af særlig interesse for museet. Der er en gruppe kendere, der er knyttet til huset. Det mærkes særlig tydeligt fx omkring keramiksamlingen. Oplysningen passer fint med en delkonklusion i et konferensspeciale, der i 2005 blev afleveret på Institut for Kunsthistorie i Århus. Der stod, at museet – bl.a. i kraft af en differentieret skiltning – formåede at tale til og knytte an til både en stor gruppe lokale uden specialviden og samtidig til fagfolk.

Hele 44 % svarer, at det bedste ved besøget var helhedsoplevelsen. 34 % svarer, at det var Niels Hansen Jacobsens værker. Det stemmer med, at det i ovennævnte speciale blev konkluderet, at museet havde et meget stærkt brand, for gæsternes forventninger stemte overens med, hvad de oplevede i mødet med museet. Kun 10 % var kommet specifikt efter særudstillingen (tallet er normalt højere, forudsat udstillingerne når den landsdækkende presse), og 9 % særligt efter keramiksamling. Malerierne nævnte kun 3 % som det vigtigste.

Besøgstiden er ganske lang. 60 % er der i over en time. Museet ser måske ikke så stort ud, men der er meget at se og forholde sig til, når man går ¼ vej rundt om Museumspladsen ... og værkerne hænger tæt –nok for tæt efter nogle gæsters mening. Her er et perfekt argument for en udvidelse! Lige nu er der kun valget mellem at hænge tæt eller sætte gode ting på magasin – og det ville være ærgerligt! Små 30 % er på besøg i over 2 timer. Det sker jævnlige, at gæster kommer, går i byen og vender tilbage efter frokost.

Som oftest har gæsterne fået et besøg anbefalet. Det er svært at sige om denne andel kan øges. Men det må klart være godt at sætte ind i forhold til disse anbefalinger fra gæst til gæst. Muligheden for at melde sig til et elektronisk nyhedsbrev kunne være medvirkende til at skabe et stærkt netværk, ligesom mange lokale er tilknyttet gennem Museums- og Kunstforeningen for Vejen og Omegn (530-550 medlemmer) eller Vejen Billedskole (ca. 130 medlemmer).

Den korte konklusion er, at museet har meget veltilfredse gæster, der gerne kommer igen og anbefaler besøg til venner og bekendte. Slutteligt en stor tak til Hanne Pedersen for gennearbejdning af materialet og til alle dem, der har brugt tid på en omhyggelig besvarelse. ■

PRÆSENTATION AF FORENINGEN KLASSISK PT

– se mere på www.klassisk-pt.dk

Vil du med?

Henvendelse til:

Frode Bertelsen

Ludvig Schrødersvej 10D,

Askov

6600 Vejen

tlf. 7536 2192

karenfrode@vejen-net.dk

eller

Niels Peder Jessen

Læborg Kirkevej 6

66 Vejen

tlf. 7536 8131

np.jessen@live.dk

Frode Bertelsen og Niels Peder har begge deltaget i en afvore ture.

AF SOLVEIG HAGN-MEINCKE, NÆSTFORMAND

Det er med stor glæde og forventning vi hermed præsenterer Klassisk pt, som er en forening med hjemsted i Kolding. Dens formål er at fastholde og øge interessen for klassisk musik. Forkortelsen "pt" står for "pro tempera", hvad der er oppe i tiden og for "på tværs" af genrer og geografiske grænser.

Samarbejde er vigtigt

Glæden og forventningen skal findes i den kendsgerning at bestyrelserne for Museums- og Kunstforening for Vejen og Omegn samt Klassisk pt har besluttet at indlede et samarbejde, som forhåbentlig vil give gode oplevelser for medlemmerne.

Klassisk pt udgiver fire gange om året et blad af samme navn. Heri beskrives aktuelle emner, som omhandler begivenheder og personer i forbindelse med arrangementer i vores region.

Fredericia Musikforening og Horsens Musikselskab er vore to faste samarbejdspartnere, som bruger vores blad som medlemsblad.

I bladet præsenteres også vore tilbud om busture til koncert- og operaoplevelser. I denne sæson i København og Sønderborg.

For at deltage i disse ture skal man være medlem af en af de nævnte foreninger. Et medlemskab giver mulighed for at købe to billetter pr. arrangement.

Hvordan bliver vi medlemmer?

Det samarbejde som Museums- og Kunstforening for Vejen og Omegn og Klassisk pt har indgået består i, at medlemmer af førstnævnte forening kan blive medlem af Klassisk pt ved at tilmelde sig til kasserer Niels Peder Jessen eller formand Frode Bertelsen, som giver meddelelsen videre til os. Kontingentet betales til Niels Peder Jessen.

Desuden vil der i bladet Klassisk pt kunne bringes meddelelser om koncerter, som museumsforeningen afholder.

Hvad koster medlemskab?

Prisen for et års medlemskab er kr. 110,-. Normalprisen for et medlemskab, som ikke er tegnet gennem en lokal forening, er kr. 175,-

For de nævnte kr. 110,- får man tilsendt fire blade årligt og får mulighed for deltagelse i de omtalte busture til koncerter og opera.

DR KONCERTSALEN

– Klassisk pt. arrangerer to busture til koncert i DRs koncertsal.

Lørdag den 14. februar 2009 kl. 16.00

DR Symfoniorkestret.

Dirigent og orgelsolist: Ton Koopman. Solist: Andreas Scholl, kontratenor.

Program: Händel: Concerto grosso, opus 6 nr. 1 • Vivi tiranno fra Rodelinda • Dove sei fra Rodelinda • Orgelkoncert, g-mol, opus 4 nr. 1 • Ombra mai fu fra Serse • Aure deh per pieta fra Julius Cæsar • Fyrværkerimusik.

Turens pris: kr. 630,-. Salens bedste pladser. Prisen dækker bustransport og koncertbillet.

Turens program: afgang fra Ejlersvej i Kolding kl. 11.30. Ankomst til DR-byen ca. kl. 14.30. Koncert kl. 16.00. Varighed ca. 2 timer. Hjemkørsel umiddelbart efter koncerten. Ankomst til Kolding ca. kl. 21.30.

Fredag den 24. april 2009 kl. 19.30

Det Kongelige Kapel. Nikolaj Znaider, dirigent og solist.

Program: Tjaikovskij: Fantasioverturen Romeo og Julie Mendelsohns: Violinkoncert Tjaikovskij: Symfoni nr. 4.

Turens pris: kr. 665,-. Salens bedste pladser. Prisen dækker bustransport og koncertbillet.

Turens program: afgang fra Ejlersvej i Kolding kl. 15.00 Ankomst til DR-byen ca. kl. 18.00. Koncert kl. 19.30. Varighed ca. 2 timer. Hjemkørsel umiddelbart efter koncerten. Ankomst til Kolding ca. kl. 01.30.

ALSION KONCERTSAL

– Klassisk pt arrangerer to ture til koncertsalen Alsion i Sønderborg.

Torsdag den 19. februar 2009 kl. 20.00

Sønderjyllands Symfoniorkester. Troels Torstein, klarinet, solist i Carl Niensens klarinetkoncert. Vladimir Ziva, dirigent.

Program: Glinka: Valsefantasi. Nielsen: Klarinetkoncert Beethoven: Symfoni nr. 7.

Turens pris: kr. 305,-. Prisen dækker bustransport og koncertbillet.

Turens program: afgang fra Ejlersvej i Kolding kl. 17.30. Opsamling kan finde sted ved centrale motorvejsafkørsler. Ankomst til Alsion ca. kl. 19.00. Koncert kl. 20.00. Varighed ca. 2 timer. Hjemkørsel umiddelbart efter koncerten. Ankomst til Kolding ca. kl. 23.30.

Lørdag den 4. april 2009 kl. 16.00

Bachs h-mol messe. Sønderjyllands Symfoniorkester. Dirigent Philip Pickett.

Kendte solister: Filharmonisk kor. Dirigent Alice Granum

Turens pris: kr. 305,-. Prisen dækker bustransport og koncertbillet.

Turens program: afgang fra Ejlersvej kl. 13.30. Opsamling kan finde sted ved centrale motorvejsafkørsler. Ankomst til Alsion ca. kl. 15.00. Koncert kl. 16.00. Varighed ca. 2 timer. Hjemkørsel umiddelbart efter koncerten. Ankomst til Kolding ca. kl. 20.00.

OPERAEN PÅ HOLMEN

– Klassisk pt arrangerer en tur til Operaen på Holmen.

Søndag den 14. juni 2009 kl. 15.00

Richard Wagner: Tristan og Isolde.

Turens pris: kr. 915,-. Prisen dækker bustransport og operabillet.

Turens program: afgang fra Ejlersvej i Kolding kl. 10.30. Ankomst til Operaen ca. kl. 14.00. Forestilling kl. 15.00. Forestillingens varighed ca. 5 timer med 2 gange 30 minutters pause. Hjemkørsel umiddelbart efter forestillingen. Ankomst til Kolding ca. kl. 00.00.

KOT

KUNST OMKRING TROLDEN

JANUAR

2009

Onsdag den 28. kl. 19.30

Grønlandsk billedkunst. Foredrag af cand. Mag. i eskimologi, Jørgen Tronhjem om udtrykket i den grønlandske kunst, identitet, tradition og fornyelse. Pris: 35 kr. for medlemmer, øvrige 50 kr.

FEBRUAR

2009

**Uge 7 – Vinterferieværksteder
11., 12. og 13. februar kl. 13-16**

Billedkunstner Sophus Ejler Jepsen inviterer til MASKEVÆRKSTEDER. Nærmere oplysninger følger på museets hjemmeside og i lokalaviserne.

Onsdag den 25. kl. 19.30

"Hvordan jeg lærte at elske kunsten". Journalist Vagn Simonsen fortæller om sin egen udvikling fra kunsthader til det modsatte.

Pris: 35 kr. for medlemmer, øvrige 50 kr.

MARTS

2009

Lørdag den 14. marts – mandag den 1. juni

"Keramik i lange baner". Stor udstilling, der mønstrer Vejen Kunstmuseums keramiksamling excl. Hansen Jacobsen keramikken, men incl. den store testamentariske donation på 500 værker, der i 2008 kom til samlingen fra Per Andersen. Udstillingen åbnes den 14.3. kl. 15 af Mads Øvlisen, formand for Kunstrådet. Gratis omvisninger, åbne for alle: søndagene den 19. april og 17. maj, begge dage kl. 15.

Torsdag den 19. kl. 19.30

"Duo Feroce". Koncert med Julia Tabakova på klaver og Pia Porsborg på klarinet. Klassisk musik: Brahms, Beethoven og Mozart.

Pris: 75 kr. for medlemmer, øvrige 100 kr.

Mandag den 23. kl. 19.00

I samarbejde med foreningen "Kunst 6630" vises i Rødding Bio Jan Troells film "Maria Larssons evige øjeblik". Nærmere oplysninger følger på museets hjemmeside og i lokalaviserne.

Onsdag den 25. kl. 19.30

Stentøj fra den kongelige Porcelainsfabrik. Foredrag af Leif Lautrup-Larsen, der har været ansat på fabrikken gennem 44 år, bl.a. som leder af udviklingsafdelingen og som teknisk direktør.

Pris: 35 kr. for medlemmer, øvrige 50 kr.

**VEJEN
KUNST
MUSEUM**

Østergade 4
6600 Vejen
75360482
museum@vejenkom.dk

Museets åbningstider:
Tirsdag – fredag kl. 10.00 – 16.00
Lørdag – søndag kl. 11.00 – 17.00
Mandag lukket. Gratis adgang.